

ת"פ 35322/06/12 - מדינת ישראל נגד אסחק מוהללוס

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2015

ת"פ 35322-06-12 מדינת ישראל נ' מוהללוס

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
מוהללוס אסחק
נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד דנית גרינשטיין
הנאשם בעצמו
ב"כ הנאשם עו"ד פאדי חמדאן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע:

1. במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בעבירות של קבלת רכב גנוב, עבירה לפי סעיף 413 י לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירה של גניבת רכב בצוותא, עבירה לפי סעיף 413 ב(ב) לחוק העונשין, עבירה של הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, חובת פוליסה, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תשל"ל 1970 (להלן: "**פקודת ביטוח רכב מנועי**") (עבירה לפי 2 פרטי אישום), נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (להלן: "**פקודת התעבורה**") (2 פרטי אישום).

בהסדר הטיעון הוסכם על ידי הצדדים כי הצדדים יטענו לעונש פתוח לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן.

במועד הדיון שנערך ביום 13.4.14, נדחה התיק לקבלת תסקיר שירות המבחן וכן נתבקשה עמדת הממונה על עבודות השירות.

עובדות כתב האישום

עמוד 1

2. כעולה מפרט האישום הראשון, ביום 26.3.12, הורה בית משפט השלום בירושלים, במסגרת תיק מ.ת. 38519-03-12 על שחרור הנאשם בתנאים, בהם מעצר בית בבית הוריו, חתימה על ערבות צד ג' של שני הורי הנאשם - בסך 15,000 ₪ כל אחד, חתימה על ערבות צד ג' נוספת של ערב ישראלי בסך 15,000 ₪, התחייבות עצמית בסך 15,000 ₪ וכן הפקדה כספית ע"ס 3,500 ₪.

3. במועד הרלוונטי לכתב האישום, הייתה חברת "רטפון" הבעלים של רכב מסוג פיג'ו משא סגור אחוד מ.ר. 47-331-65 (להלן: "**רכב הפיג'ו**") ובשימוש עובד החברה תמיר שני. בין התאריכים 5.6.12 בשעה 23:00 לבין תאריך 6.6.12 שעה 08:00 ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התפרצו אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה במדויק לרכב הפיג'ו ברחוב אורן 35 בחיפה וגנבוהו, באופן בו האחרים הניעו אותו ואילו הנאשם נהג בו לכיוון שטחי הרשות הפלסטינאית. במעשיו, הנאשם קיבל רכב בידעו שהוא גנוב, הפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית המשפט ונהג ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח.

4. במועד הרלוונטי לכתב האישום ובפרט האישום השני, היה ירון מגר, הבעלים של רכב מסוג סיטרואן ברלינגו מ.ר. 18-257-68 (להלן: "**הברלינגו**"). בין תאריך 6.6.12 שעה 21:45 לתאריך 7.6.12 שעה 06:00, במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, התפרצו אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה במדויק לברלינגו ברחוב נורדאו בקרית אתא וגנבוהו, באופן בו האחרים התפרצו לברלינגו והניעו אותו ואילו הנאשם נהג בו לכיוון שטחי הרשות הפלסטינאית.

בהמשך לאותן נסיבות, בשעה 06:00 לערך, עלה הנאשם על מחסום משטרתי הממוקם על כביש 443 כק"מ מזרחית למחסום מכבים. בהמשך, המשיך הנאשם בנהיגה כאשר צמיגי הברלינגו מנוקבים עד אשר נעצר לאחר שהתנגש ברכב במחסום משטרתי נוסף הממוקם על כביש 443 כ- 3 ק"מ מזרחית למחסום מכבים.

טיעוני המאשימה

5. ב"כ המאשימה כי עסקין בנאשם אשר הודה והורשע בכתב אישום המייחס לו עבירה של קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון, הפרת הוראה חוקית וגניבת רכב. קבלת הרכב הגנוב על ידי הנאשם נעשתה לאחר שביום 26.3.12 שוחרר הנאשם בתנאים על ידי בית משפט השלום בירושלים, במסגרת מ.ת. 38519-03-12, כאשר היה על הנאשם לשהות במעצר בית מלא תחת פיקוח של שני הוריו. אולם, הנאשם שלא חשש ממורא הדין, עת שהה במעצר בית, הפר את התנאים וביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

6. לטענת המאשימה, יש להתייחס בחומרה יתרה ובכובד ראש כאשר מדובר בנאשם, אשר מבצע עבירות עת נתון במעצר בית על החלטה שיפוטית.

7. כמו כן, לנאשם עבר פלילי, הוא הורשע בעבירות אלימות, גרימת חבלה של ממש. גזר הדין ניתן במסגרת

בית משפט לנוער, מתוך אלמנט של שיקום וראיית ההיבט הטיפולי, ואולם, זמן קצר לאחר מכן ביצע שוב הנאשם, ביום 27.2.12 עבירה של גניבת רכב ובגין עבירה זו נדון למאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, לרבות רכיבים של מאסר על תנאי. במקרה שבנדון, בכתב האישום שלפני בית משפט זה, ביצע הנאשם את המיוחס לו בתאריכים 5-6.6.12 כלומר, 5 חודשים בלבד לאחר ביצוע העבירה האחרונה.

8. פרט האישום השני, מייחס לנאשם עבירה של גניבת רכב, הנאשם, כחלק מחוליה מאורגנת, אשר גמרה אומר לגנוב כלי רכב משטחי ישראל, ולהעבירם לשטחי הרשות, דבר הפוגע בביטחונם ובקניינם של הציבור בכלל ושל בעל הרכב הספציפי בפרט.

9. לטענת המאשימה, אין צורך להכביר במילים על הנזקים הנגרמים לציבור הטמונים בגניבת כלי רכב, בנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, סיכונים אשר מסכנים את הנהגים האחרים בכלי הרכב הנוהגים בכבישים ויכולים אף לגרום לאבדות בנפש. בית המשפט נדרש לבער ולחרך את האדמה המצמיחה פירות בואשים של עבריינות כלפי ביטחונם האישי וקניינם האישי של בעלי כלי הרכב המתעוררים ומגלים כי רכבם אינו מצוי עמם.

10. ב"כ המאשימה טוענת כי מדיניות הענישה הראויה והנהוגה בכל הנוגע לעבירות המיוחסות לנאשם בפרט האישום הראשון הוא בין 12-21 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון, בכל הנוגע לפרט האישום השני, הרי שמתחם העונש הראוי הוא בין 14-26 חודשי מאסר בפועל.

11. עסקין בנאשם בן 22, שלחובתו עבר פלילי. התסקיר הראשון בעניינו של הנאשם הינו תסקיר שלילי, ממנו עולה כי הנאשם אינו יכול לקחת אחריות על מעשיו וכן נאשם שמתואר כמי שלא שיתף פעולה ועזב על דעת עצמו את הקהילה הטיפולית. שירות מבחן התרשם מאדם מניפולטיבי, בלתי אמין ותיאר את התנהגותו כהתנהגות חסרת גבולות וקושי להיענות לגורמי סמכות.

12. מהתסקיר המשלים בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם משתף פעולה, מגלה מחויבות לטיפול וכי יש לו מודעות ראשונית לדפוסי התנהגות ועל כן הומלץ להטיל על הנאשם עבודות שירות.

13. לטענת המאשימה, המלצת שירות המבחן אינה עומדת בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה והראויה ועל כן עותרת היא כי בית המשפט לא ייתן דגש או חשיבות להמלצה.

14. לטענת המאשימה, יש לראות את האירועים כנפרדים ולא לחפוף את העבירות ולהטיל על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל. עוד מדגישה המאשימה כי בין התאריכים 13.4.13-6.1.14 ריצה הנאשם עונש מאסר בגין התיק של ניסיון גניבת רכב ומסיבותיו שלו בחר שלא לצרף את התיקים.

טיעוני ב"כ הנאשם

15. לטענת ב"כ הנאשם יש לאמץ את תסקיר שירות המבחן וחוות הדעת הממונה על עבודות השירות ולגזור את עונשו של הנאשם לעבודות שירות.

16. יש לתת משמעות גבוהה לאינטרס השיקום המאפשר סטייה ממתחם הענישה, על אף שבענייננו המתחם הוא גבוה. ואולם, הנאשם שוקם, לא מבצע עבירות.

17. עיון בתסקיר שירות המבחן מעלה כי הנאשם עבר כברת דרך, תחילה נעצר הנאשם עד החלטה אחרת, שהה בקהילה טיפולית בטייבה למשך תקופה של 4 חודשים, בתום התקופה טופל במסגרת טיפול יום בירושלים, למשך תקופה שלמעלה מ-10 חודשים. שם הנאשם שוקם לגמרי. אין עסקין בנאשם לו דפוסים עבריינים, אין לו התמכרות לאלכוהול. הטיפול אותו עבר הנאשם הוא טיפול יסודי.

18. כיום הנאשם עובד באופן מסודר וקבוע, לא הסתבך עם החוק מאז שנת 2012. הנאשם כבר ריצה תקופה ארוכה מאחורי סורג ובריח, בתקופה בה שהה בקהילה הטיפולית בטייבה, היה בתנאי קהילה. כיום הוא נמצא בדרך למסלול נורמטיבי.

19. לטענת ב"כ הנאשם, יש לקבוע מתחם שבין עונש מאסר על תנאי ל - 15 חודשים לריצוי בפועל.

20. עוד מוסיף ב"כ הנאשם וטוען כי במועדים בהן בוצעו העבירות, היה הנאשם צעיר, זו הייתה תקופה מבולבלת בחייו.

תסקיר שירות המבחן

21. לתיק בית המשפט הוגשו תסקיר שירות המבחן הראשון מיום 14.1.15 (להלן: "התסקיר הראשון") והשני מיום 18.8.15 (להלן: "התסקיר השני").

22. התסקיר הראשון, מציג תמונה של נאשם, כבן 22, נכון למועד התסקיר, שנישא מספר שבועות קודם לכן. התסקיר מפרט את ההיסטוריה המשפחתית והאישית של הנאשם, אשר הינה מורכבת.

23. הנאשם סיים 11 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות, אשר נאלץ, כך לדבריו, לפרוש מהלימודים על מנת לסייע למשפחתו. מגיל צעיר צרך אלכוהול באופן אינטנסיבי ואף השתמש בסמים ואולם כיום אינו צורך אלכוהול, ובדיקות לגילוי שאריות סם בגופו שנערכו לו נמצאו נקיות.

24. הנאשם נשפט בשנת 2012 בבית משפט לנוער בגין עבירת אלימות ובשנת 2013 נדון לעונש מאסר בגין עבירת ניסיון רכב.

25. מהתסקיר הראשון עלה כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו, כמו כן, התקשה לשתף פעולה באופן מלא בתהליך הטיפול, בינואר 2013, אף הופסק הטיפול על רקע אי הענות וניתוק הקשר עמו.

26. בהערכת הסיכון לעבריינות וסיכוי לשיקום, שירות המבחן התרשם תחילה מנאשם בעל מאפייני התנהגות חסרת גבולות וקושי להיענות לגורמי סמכות, בעל דפוסים עברייניים אשר מתגבשים, חוסר מודעות להתנהלות בעייתית.

27. מהתסקיר השני עולה כי החל מיום 31.5.15 החל הנאשם טיפול פרטני במסגרת שירות המבחן. העו"ס אשר מטפלת בנאשם סיפרה כי הנאשם מגיע בקביעות ובזמן לפגישות שנקבעו עמו, מגלה מחויבות לטיפול ומשתף פעולה באופן מלא. עוד עולה כי הנאשם החל לגלות מודעות ראשונית לדפוסי התנהגותו הבעייתיים ולעמדותיו הנוקשות וכי מצליח לשתף פעולה בתכנים רגשיים ועמוקים.

28. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה ככל הניתן כענישה מוחשית לצד הטלת צו מבחן למשך שנה.

חוות דעת ממונה

29. לתיק בית המשפט הוגשו 2 חוות דעת ממונה, הראשונה מיום 23.11.14 והשנייה מיום 7.10.15, אשר מצאו את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

דין

שיקולי הענישה

30. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, גם במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

סעיף 40 ג'(א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט".

31. לא אחת נאמר כי גזירת הדין היא מן הקשות במטלות השיפוטיות. הענישה מושפעת בכללותה משיקולי גמול, מניעה והרתעה. נסיבות ביצוע העבירות, חומרתן, נפיצותן ותדירות ביצוען, השפעתן על כלל החברה וההשלכות היכולות להיגרם מהן, כגון מידת הפגיעה בביטחון הציבור, והפחד שמעשים אלה נוטעים בלבו של אדם מן הישוב. כמו כן, הענישה מושפעת מנסיבותיו האישיות של מבצע העבירות, גילו, עברו הפלילי, שיקולי שיקום ועוד. בכל אחד מהמקרים מוטלת על בית המשפט החובה לערוך את האיזון בין האינטרסים השונים. (ע"פ 4890/01 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נו (1) 594, תיקון 113 לחוק העונשין, תשע"ב 2012).

העיקרון המנחה בגזירת העונש, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם המסוים העומד לדין, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בית המשפט רשאי לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת העונש ההולם.

32. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט כאמור, נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם. בענייננו, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות אותן עבר הנאשם הינם קבלת רכב גנוב, המהווה פגיעה בזכות הקניין של המתלונן ואף פגיעה בציבור בכללותו, בשל העלאת פרמיות הביטוי בגין ריבוי גניבות כלי רכב. ידוע הוא כי מדובר "במכת מדינה" המצריכה נקיטת יד קשה לשם הרתעת הרבים מביצוע מעשים דומים.

ברע"פ 7890/10 **לאיק מליטאת נגד מדינת ישראל**, ניתן ביום 1.11.10 נקבע:

"אין צורך להכביר מילים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו".

בע"פ 5128/97 **עלא מנסור נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) מיום 1.6.98, נאמר:

"העבירות מן הסוג הזה הינן בבחינה רעה חולה שפגיעתן היום יומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת, אלא שהקלות הרבה שניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר את המעורבים ולהביאם לדין - מעודד עבריינים לשלוח ידם בעבריינות הזאת למען תאוות בצע."

33. בעניינו, הנאשם לא גנב את הרכב בעצמו, אולם, שימש חוליה חשובה ומהותית בשרשרת גניבת הרכב שעה שלקח את הרכב הגנוב, כמפורט הן בפרט האישום הראשון והן בפרט האישום השני. לכל אחד מהאנשים שלקחו חלק בשרשרת זו תפקיד משלו, וללא חוליה זו או אחרת, לא ניתן היה להשלים את מעשה הגניבה (ראה והשווה לענין זה - 6294/05 דורון חובב ואח' נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 13.7.06).

34. עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, פוגעת בבטחון המשתמשים בדרך, אם כנוסעים ואם כהולכי רגל, העלולים להיקלע לנתיב נסיעתו של עבריון התנועה. נהיגה ללא רישיון רכב עלולה להביא לקיפוח של חיי אדם ולמצער, לפגיעה ברכוש.

35. בעניינו, למרבה המזל לא נפגעו עוברי אורח או שוטרים.

36. הנאשם יליד שנת 1992, כיום בן 23, ובעת האירוע נשוא כתב האישום היה בן 20, דהיינו, בגדר קטגורית הגיל של "בגירים - צעירים", כפי שהוגדרה בפסיקת בית המשפט העליון, ראה: ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13).

"בית משפט זה קבע פעמים רבות כי בקביעת עונשם של "בגירים צעירים", יש להעניק משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי כעולה מתסקיר המבחן. כך, ציינתי בעבר כי: "אני סבור כי שיקולי השיקום מקבלים משנה תוקף, כאשר לפני גילו של המערער קרוב לגיל הקטינות ולפניו פרושים כל חייו" (ע"פ 8480/12 בלצאו נ' מדינת ישראל (23.1.2013), וראו בנוסף: בש"פ 2403/13 פרי נ' מדינת ישראל (8.4.2013); ע"פ 7515/08 מדינת ישראל נ' גורין (5.1.2009)). במסגרת זאת, עצם הקביעה בדבר חובת עריכת תסקיר מבחן ל"בגיר צעיר" בין הגילאים 18-21, למעשה מכירה במתן חשיבות לשיקולי שיקום בגזירת עונשו של "בגיר צעיר" עד לגיל 21. במסגרת שיקול זה, כעולה מתסקיר המבחן, לא מבחין הדין בין קטין ובין "בגיר צעיר".

37. בענין מתחם הענישה, מצאתי להפנות לפסק דינו של כב' השופט עמי קובו, בת.פ. (פ"ת) 49055-03-13 מדינת ישראל נ' אשרף עיסא, ניתן ביום 12.2.14 ולהביא כלשונם את ההפניות לפסקי הדין:

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר, החל ממאסרים בעבודות שירות וכלה במאסרים בפועל לתקופות ממושכות, כמפורט להלן:

א. בעפ"ג (מח' מרכז) 26049-12-12 אל טורי נ' מדינת ישראל (24.2.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ב. בת"פ (אשד') 6456-06-13 מדינת ישראל נ' קואסמה (7.11.13),

הורשע הנאשם, ללא עבר פלילי, בביצוע עבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח, נהיגה פוחזת של רכב ובשהייה בלתי חוקית, ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ג. בת"פ (י-ם) 13681-08-12 מדינת ישראל נ' רגבי (9.1.14), הורשעו הנאשמים 1 ו-3, בעלי עבר פלילי מועט, בביצוע עבירות של גניבת רכב והחזקת כלי פריצה. על נאשם 1 הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 3 הוטלו 11 חודשים.

ד. בת"פ (י-ם) 11874-09-13 מדינת ישראל נ' ג דאת (31.12.13), הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירת גניבת רכב, ונדון למאסר בפועל למשך 11 חודשים.

ה. בת"פ (י-ם) 53069-01-13 מדינת ישראל נ' גרייב (12.6.13), הורשע הנאשם, בשני אישומים, בביצוע עבירות של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגה ללא רישיון, ונדון לעונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

ו. בת"פ (פ"ת) 14919-12-06 מדינת ישראל נ' בסול (26.11.13), הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי, בביצוע עבירת גניבת רכב, ונדון ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הראוי בעבירות אלה נע בין שמונה חודשי מאסר בפועל לארבעה עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ז. בת"פ (כ"ס) 24564-08-11 מדינת ישראל נ' דעאס (3.7.12), הורשע הנאשם 1 בביצוע עבירות של ניסיון גניבת רכב בצוואת, חבלה במזיד בצוואת, החזקת כלי פריצה בצוואת, קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות נלוות, ונדון ל-9 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ (פ"ת) 4613-11-12 מדינת ישראל נ' אבו סנינה (12.3.13), הורשעו הנאשמים, שהינם נעדרים פלילי, בביצוע עבירות של גניבת רכב ושהייה בלתי חוקית. הנאשם 2 הורשע אף בעבירות של נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח רכב. על כל אחד מהנאשמים נגזר עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

ט. בת"פ (נת') 10983-12-10 מדינת ישראל נ' אבו סנינה (9.9.13), הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של גניבת רכב בצוואת, פריצה לרכב בצוואת ובגרימת נזק לרכב בצוואת, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

י. בת"פ (ת"א) 57279-01-12 מדינת ישראל נ' כהן (26.6.13), הורשעו הנאשמים בביצוע עבירות של גניבת רכב בצוואת ובסיוע לגניבת רכב בצוואת. הנאשם 1 נדון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם 2 נדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

יא. בת"פ (נת') 38855-07-11 מדינת ישראל נ' פארס (24.6.12), הורשעה הנאשמת, ללא עבר פלילי, בביצוע עבירות של גניבת רכב, קשירת קשר לביצוע פשע ונהיגה ללא פוליסה, ונדונה ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

יב. בת"פ (רמ') 51688-06-12 מדינת ישראל נ' חאמד (14.11.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירת גניבת רכב, ונדון ל-5 חודשי עבודות שירות.

יג. בת"פ (אשד') 4034-08-12 מדינת ישראל נ' פלוני (28.10.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירות של גניבת רכב, שתי עבירות של פריצה לרכב, עבירה של חבלה במזיד לרכב, וכן בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. הנאשם שהינו נעדר עבר פלילי נדון למאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות למשך 5 חודשים.

38. כמו כן, מצאתי להפנות אף לפסק הדין אליו הפנתה המאשימה, בע"פ 233313 באסל סאלם נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 3.8.14 אישר בית המשפט העליון את קביעת בית המשפט המחוזי שלפיה מתחם הענישה שנקבע לעבירות המיוחסות לנאשם אף בכתב אישום זה נע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר.

39. באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית, ומדיניות הענישה הנהוגה באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית נעה בין של"צ, מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל (ת.פ. 3003-06-11 (ב"ש) מדינת ישראל נ' יעקב אמזלג, ניתן ביום 9.7.15, ת.פ. 7354-04-15 (פ"ת) מדינת ישראל נ' יוסף בסטקר, ניתן ביום 30.6.15, ת.פ. (טבריה) 48693-09-13 מדינת ישראל נ' סאלגם דגאשה, ניתן ביום 11.11.14).

40. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40 יג' דעתי היא כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מן האישומים הינו החל מעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.

41. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; כאמור, בענייננו, הנאשם צעיר, יליד 1992.
- ב. הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם; הטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם תפגע אף במשפחתו, הנאשם נישא לפני כשנה..
- ג. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; הנאשם הודה ונטל אחריות מלאה למעשיו. הוא מטופל על ידי שירות המבחן, שהה במסגרת טיפולית תקופה ארוכה וכיום נוטל חלק בשיחות.
- ד. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו. לנאשם עבר פלילי כמפורט לעיל. כן ראוי להדגיש כי מאז ביצוע עבירות המפורטות בכתב האישום, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

42. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לבך שהנאשם, יחד עם האחרים ביצע מספר עבירות רכוש, גם אם במשך תקופה קצרה. כן יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, בשים לב לקלות שבה מבוצעות עבירות הרכוש ולעוגמת הנפש הרבה שנגרמת כתוצאה מעבירות אלו לבעלי הרכוש.

43. יודגש כי המחוקק, במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין קבע בסעיף 40ד(א) כי ניתן לחרוג, לקולא, ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, זאת כהאי לישנא:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט-1969".

44. בעניינו, העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם הינן עבירות חמורות, מעוררות שאט נפש ויכול שהיה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל מכביד. יחד עם זאת, אני סבור כי עניינו של הנאשם נמנה עם המקרים המיוחדים בהם נוטה הכף להעדיף את הפן השיקומי על פני שיקולי ענישה מחמירים (ע"פ 5521/12 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 23.1.14), וכי שיקולי השיקום, יש בהם כדי לגבורה על שיקולי ההרתעה והגמול (רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 22.1.14).

45. הנאשם נרתם להליך השיקומי ואף מראה נכונות כנה ומתמידה במסגרת בה הוא מטופל, נישא ונראה כי עלה על דרך הישר.

46. בית המשפט העליון עמד בפסיקתו לא אחת על חשיבות תרומתו של שירות המבחן במקרים כגון דא, תוך שהוא נותן בהכרעתו משקל מהותי לתסקירי המבחן ולהמלצות הגלומות בהם, ובכך נותן הוא במקרים המתאימים מעמד של בכורה לאלמנט השיקום (ראה ע"פ 5713/10 יהושוע אקרמן נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו, ניתן ביום 1.3.11).

מצאתי כי בעניינו, יש מקום ליתן משקל מהותי לאמור בתסקיר שירות המבחן.

המלצת השיקום תשרת לא רק את אינטרס הנאשם, כי אם גם את האינטרס הציבורי. שיקום הנאשם יבטיח כי הוא לא ישוב לבצע עבירות וישתלב בחברה בצורה טובה יותר.

47. אודה, גזירת דינו של נאשם זה לא הייתה קלה והתחבטתי רבות בעניינו.

בסיכומי של יום מצאתי ליתן משקל לקולא בגזירת הדין וזאת בהתחשב בעובדה כי מדובר בנאשם צעיר, בתחילת דרכו, אשר הקים משפחה לאחרונה. מזה שלוש שנים לא ביצע עבירה כלשהיא והחל בתהליך שיקום ממושך למדי.

עוד מצאתי ליתן משקל לחרטת הנאשם אשר כדבריו: **"אני עשיתי את המעשים החמורים האלה כשהייתי**

צעיר ועשיתי את זה בטמטום, אני גדלתי והבנתי מה טוב בשבילי, הפכתי להיות אדם אחר. אני מתחרט כל כך על המעשים האלה ומבקש מבית המשפט שייתן לי הזדמנות ושיסלח לי".

סוף דבר

48. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 6 חודשי מאסר, שירוצו בדרך של עבודות שרות, החל מיום 10.2.16 כמפורט בחוות דעת הממונה מיום 7.10.15.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, כאשר הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום העבירות בהן הורשע בכתב אישום זה.

ג. קנס בסך של 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.12.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, תעמוד כל יתרת הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

סכומים שהופקדו על ידי הנאשם בתיק זה או במ"ת 35336-06-12, יקוזזו מסכום הקנס.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים.

ה. על הנאשם לפנות למזכירות בית המשפט ולקבל לידיו שוברים לתשלום הקנס, ולהפקיד את רישיון הנהיגה שלו או הצהרה כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה.

49. ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלדעלידיאילהדויטש